

Väckelse – vad är det?

Vad är väckelse?

Exempel

Det var i en vanlig svensk småstad. En liten församling, mest bestående av gamla medlemmar, anordnade en kort väckelseserie. Den skulle vara någon vecka. Men Herren hade tänkt annorlunda. Serien förlängdes. Jag arbetade vid tillfället som frivilligarbetare på en ungdomsgård i bygden. Vi fanns där några kristna en kväll i veckan för att hålla gården öppen, och för att lära känna ungdomarna i trakten. Det var spännande, men ofta ganska tufft. Vi fick en del samtal, men möttes också av många hårda attityder. Men nu började saker och ting att hända i den lilla missionskyrkan. Någon blev andedöpt. Någon upplevde ett helande. Någon blev frälst, och den lilla församlingen fick öppna dopgraven. Men mest spännande av allt var att de ungdomar jag mötte började tala om det som hände. *–Du skall väl gå på mötena, du som är kristen...*

En dag, första väckelsemötet i sitt liv... Någon talade i tungor. Spännande samtal. En ung man frälst... Gängledaren.

Jag funderar över det där ibland. Vad var det som hände? Några Guds under, en liten rörelse, anonymiteten bröts, Guds församling blev aktuell igen, lyftes in i händelsernas centrum. Sekulariserade tonåringar gick på väckelsemöten. Kan det ske i större skala?

För 7 år sedan hade vi en speciell väckelseserie i vår församling. Tre veckor hade vi planerat, fyra blev det. Så mycket folk har vi aldrig förr haft i vår kyrka. När den är fullsatt har vi ungefär 250 sittplatser + lilla salen. En kväll var vi omkring 550 besökare. Det var folk över allt. Och många mötte Guds kraft. Under dessa dagar bad vi för ca. 40 människor till frälsning. Det hände en del förunderliga saker i vår kyrka, men det riktigt intressanta var det som hände utanför alla kyrkväggar. Människor började ställa frågor. Vad är det egentligen som händer i er kyrka. Och telefonen började ringa. (I annonsen) Det ringdes in omkring 300 böneämnen från olika håll. Och Gud gjorde under. En kvinna – exem. Någon andedöpt. Märkliga berättelser.

Naturligtvis födde det debatt. En debatt som nog gjort mig för försiktig många gånger. Men jag tänker ibland på de där veckorna. Kan det ske igen? Kan det ske i större skala? Kan det ske i en hel nation? Om det skulle ske i en hel nation skulle vi kalla det väckelse.

Definition

Vad är egentligen väckelse?

När jag var ny i tron hörde jag de äldre i vår församling tala om väckelsetider som gått. De berättade med längtan om tider där många berördes av Guds kraft i sina liv. Om människor som kom till tro. Om liv som förvandlades. Om samhällen som berördes.

En del av oss känner till tider i våra egna liv där vi, eller andra omkring oss, mött Guds kraft. Där kanske en del kom till tro. Tider vi gärna minns. Men kanske ingen av oss, om vi tillbringat våra liv i vårt eget land, har sett den slags väckelse de talade om.

På många håll i världen pågår väckelse just nu. Vi skulle kunna sätta oss i ett flygplan och besöka länder som Etiopien, Tanzania, Korea, Kina, Brasilien osv. Vi skulle kunna besöka någon församling där och få vara med om hur många kommer till tro. Men hur får man med den hem? Och vad är väckelse?

En auktoritet på området, John White: *“En gudomlig handling varmed han (Gud) utgjuter av sin helige Ande, först över församlingen, och det kommer som ett alternativ till domen som stod redo att falla över församlingen och den sekulära världen.”*

Kanske kunde vi enklare beskriva det så här: *Väckelse är ett gudomligt handlande som börjar i Guds församling. Gud väcker den församling som somnat in, slagit sig till ro, kallnat och stelnat. Församlingen vaknar upp över vad den egentligen tror, och vem den tror på. Den första kärleken väcks på nytt. Livet förnyas, och såväl glädje som allvar kommer åter. Detta resulterar även i nya omvändelser.*

Vance Havner försöker med en ännu enklare variant: *Väckelse är när kyrkan på nytt blir förälskad i Jesus.*

Om detta ska vi nu tala en liten stund. Vi ska försöka förstå lite till för att kunna längta lite mer.

Är väckelse ett bibliskt begrepp?

Först: Du finner inte ordet väckelse i skriften, men väl företeelsen.

Några texter:

Gamla Testamentet

I **2Kon 11 och 12** läser vi om en väckelse som utspelar sig under kung Joas.

Landets ledare hade infört Baals tillbedjan, avguderi i landet. Översteprästen Joadas skapar en slags väckelse genom politiska grepp. Baalsbilderna förstörs. Templet återuppbyggs. När översteprästen dör avfaller kungen på nytt, och avguderiet återvänder.

Denna väckelse innehåller några verkligt typiska drag av en klassisk väckelse:

Uppgörelsen med det gamla, med synden.

Förnyelse av gudstjänst och bön.

Det var en kort väckelseperiod som lyfte folket, men det blev inte långvarig. Gick inte på djupet.

I **2Kon 18** läser vi om en djupare väckelse. Det var väckelsen under kung Hiskia. Denna speciella text har ofta tagit som ett exempel på vad biblisk väckelse är.

Uppgift: Läs 2Kon 18:1-7. Beskriv Hiskias reformation. Vad bestod denna väckelse i? Skriv ner några korta rader som sammanfattar.

Kommentar: Bibelordet beskriver en förfalloperiod, avguderi, ogudaktighet och missär i landet. Avguderiet avskaffades. Landet lyftes socialt. Tempelgudstjänsten reformerades.

Den tredje väckelsen hämtar vi från **2Kon 22-23**. Kung Josia började regera vid 8 års ålder. Vid 18 års ålder började han restaurera templet.

Uppgift: Läs 2Kon 22:3-23:3. Vilken händelse var det som utlöste denna andliga rörelse hos folket, och ledde till att folket gick i förbund med Gud på nytt?

Kommentar: Man fann lagboken i templet. Den hade varit borttappad! Man börjar läsa den på nytt och väckelsen sätter fart. Avgudaaltarna rivs. Påsken börjar firas igen. En innerlighetsväckelse.

Även **Nehemjas bok** beskriver en stor väckelsetid i Israel. Nehemja återvänder till Israel efter babylonska fångenskapen. Templet, statsmuren, staden ligger i ruiner. Ett återuppbyggnadsarbete börjar. I kap 8 utbryter en väckelse. Esra läser ur lagen för folket. Människor hör och blir förkrossade. Börjar gråta, söka Gud med ny intensitet.

För övrigt finns många böner i GT om väckelser, liksom uppmaningar att vakna upp: Hab 3:2, Jes 52:1-2.

Nya Testamentet

Också NT berättar om några väckelsetider. Apg 2, när den helige Ande utgjuts över de första kristna på pingstdagen beskriver en slags väckelse. Petrus predikar. 3000 människor kommer till tro - påverkade av den helige Andes närvaro och av Ordets förkunnelse.

Därefter beskrivs en mängd liknande berättelser i Apg.

I Apg 4:23-31 läser vi om ett märkligt bönemöte. Förföljelse. Petrus och Johannes har blivit fria. De troende bad. Guds Ande faller över deras liv. Marken skakar. De troende fylls av kraft. Blir frimodiga. I Apg 8 läser vi om en väckelsen i Samaria. Apg 19 berättar om väckelsen i Efesos, världens då tredje största stad. Det är en väckelse som har mycket att lära oss om hur Gud verkar, och vi ska återkomma till den berättelsen längre fram.

1. Varför behövs väckelse?

Uppgift: Låt oss nu ställa frågan: Varför, och när, behövs en väckelse. Vid vilket tillstånd i en församlings utveckling kan vi med rätta sägas att den måste väckas? Att en förändring måste äga rum?

Bibeln listar ett antal sådana situationer. I Uppenbarelseboken inledning talar exempelvis Jesus till ett antal församlingar. I fem av sju församlingar påtalar Jesus att en förändring måste äga rum. Dessa församlingar behöver väckas, därför talar Jesus ett väckelsens budskap till dem.

Läs följande bibelverser och besvara frågan: När behövs väckelse? Varför behövdes denna församling väckas.

Upp 2:4 _____

Upp 2:14-16 _____

Upp 2:20-21 _____

Upp 3:1-3 _____

Upp 3:15-18 _____

Kommentar:

- När kärleken till Jesus kallnat, Upp 2:4.
- När Guds ord sätts åt sidan för människors åsikter och tankar, Upp 2:14-15.
- När synd och omoral kommer in i församlingen, Upp 2:20. Vi blir då mer rädda för Guds rättfärdighet än för vår synd. Då har församlingen förlorat sin segerkraft, och med det också sin seger.
- När livet har flytt, och kvar finns bara ett rykte, en historia eller verksamhet, Upp 3:1.
- När församlingen har tappat orienteringen, blivit materialistisk, satt sin förtröstan åt annat håll än Gud, och därför blivit avfällig och utfattig (Hagg 1) – fast den kanske inte ens förstår det, 3:15-18. (Tomas Aquino och påven.)

Notera: Här finns en utveckling. Det börjar (1) med att en församling tappar sin första kärlek, (Efesos). När det har hänt sker det snart (2) att Guds ord inte längre ses som unikt. Andra åsikter kan rent av vägas som likavärda, eller åtminstone få stort inflytande, (I Pergamon fanns ändå viss trohet, fasthållande vid Herrens namn...). När respekten för Guds ord brutits ner har muren raserats och (3) synd och omoral kan bryta in - och bryta ner - församlingen. Om inte Guds ord längre är den absoluta normen bryts snart moralen ner, (Status Thyatira).

Tillslut släcks elden av all nedfallen aska. Livet kvävs. Ett tillstånd av (4) död inträder. Kanske en och annan fortfarande lever i trohet, och kämpar trons goda kamp, men livet har flytt från den stora församlingskroppen, (Sardes). I det läget har församlingen tappat all orientering. Den är fattig, blind och naken, fast den fortfarande mycket väl kan tro sig vara lika rik och stark som någonsin förr. Men det har dött. Den är materialistisk. Den har blivit en organisation. Den är så långt från Guds tanke med en församling att den kväljer Gud!

2. Varför talar Jesus väckelse till sin församling?

Fast denna församling har avfallit så långt från Guds tanke med sin församling att Gud inte längre kan kännas vid den utan tvärtom måste avstånd från den fortsätter ändå Jesus att tala till församlingen!

Fast församlingen så djupt svikit Gud söker Gud församlingen en gång till.

Varför?

Några svar:

Upp 3:19 För att Gud älskar sin församling. Han talar strängt till församlingen som en älskade far ibland måste tala strängt till sina barn, för att han älskar dem och vill dem väl.

Upp 3:20 För att Jesus vill komma in i våra liv på nytt för att dela vår gemenskap. (Hur kom Jesus på utsidan?)

Upp 3:21 För att Gud på nytt vill upprätta församlingens auktoritet och ställning.

Fortfarande finns det hopp.

Om församlingen odmjukar sig, och släpper in Jesus på nytt ska den på nytt upprättas, fyllas av gudsnärvaro och återfå sin seger ställning i Kristus!

Därför är det väckande budskapet både bibliskt och nödvändigt!

Vart börjar en väckelse? (I)

Nu har vi sett på vad en väckelse är, och varför väckelse behövs. Nu närmar vi oss nästa stora fråga: Hur uppstår en väckelse? Tre stora påståenden:

1. En väckelse börjar med någon som visar vägen.
2. En väckelse börjar med hunger efter Jesus.
3. En väckelse börjar med lärjungar beredda att dela med sig.

Joh 1:35-51

Inledning

Den här texten handlar om en begynnande väckelse.

Den handlar på många sätt om en begynnande väckelse. Några människor möter Jesus och kommer till tro. Inte 3000, som på pingstdagen. Jag läser bara om en handfull. Fem män kommer till tro.

Väckelsen börjar som en smältvattensbäck. Först knappt synlig, så allt tydligare.

Vi kan drömma om den dag 3000 ska komma till tro, men om vi inte förstår principen med de fem första kommer det nog att förbli just en dröm.

Här börjar en andlig rörelse. Det följer ett tydligt mönster. Jag kan känna igen det från varje gång jag sett en liknande rörelse, i olika skeden av mitt liv, i olika församlingar och på olika platser. Jag tror att du också kommer att göra det. Låt oss ta det steg för steg.

1. Någon som visar vägen.

Denna andliga rörelse börjar inte med alla. Inte ens med många. Med en. *"En man trädde fram, sänd av Gud. Hans namn var Johannes"* (Joh 1:6)

Det börjar med en. Med en ledare värd namnet!

Johannes döparen var ingen "lagom-gestalt". Johannes var en stark och omtalad personlighet. En av dessa gudsmän som utmanat dödläget, stiltjen, likgiltigheten, och tvingat oss att reagera. Ta ställning.

Han var ingen diplomat. Han var en profet.

Guds profeter har alltid varit kontroversiella.

D.v.s. du blir ingen profet för att du försöker vara kontroversiell. En profet är inte det samma som en obstinat och högljudd människa.

Men om du verkligen söker Gud kommer du ibland att uppfattas som annorlunda. Du kommer att bli ifrågasatt då och då. Johannes kritiserades. Vägrade att inrätta sig i ledet. Han var ett ämne för många samtal.

Men Jesus erkände Johannes ledarskap. Det räcker!

Till slut, en dag, är det faktiskt det enda som betyder något. Om människor erkänner ditt ledarskap, men inte Jesus, ligger du illa till. Om människor ifrågasätter dig, men Jesus erkänner dig är det vad som till slut betyder något. Att få höra honom säga: *-Väl gjort du gode och trogne tjänare...*

Tre ting utmärker Johannes:

a. Hans målmedvetenhet.

"Nästa dag stod Johannes där igen..."

Smaka på dessa ord. *"Nästa dag..."*

Sammanhanget. Johannes har kritiserats, attackerats, ifrågasatts. *"Nästa dag..."*

Finns någonting starkt i dessa ord. Talar om en man som inte viker sig för första motstånd. Om överlåtelse.

Vision. Kallelse. *"Nästa dag..."*

Det kan hända, även den som är kallad av Gud, att du ifrågasätts. Ifrågasättandet är naturligtvis i sig ingen bekräftelse på din kallelse. Det vore ju konstigt att se det så. Du behöver - naturligtvis - vara ödmjuk. Du behöver pröva ditt hjärta när du möter kritik. Men även när du är rätt inför Gud kan det hända att människor kritiserar dig.

Men till sist är det inte dessa människor, utan du, som avgör om du ska stå där nästa dag igen eller inte. *"Nästa dag..."*

b. Hans tydliga budskap.

Vi talar om vikten av ett tydligt ledarskap. Över allt hör jag det. Tydligt ledarskap. Tydliga strukturer.

Tror det verkligen är ett behov. Men lyssna: *Ett ledarskap blir aldrig tydligare än sitt budskap!*

Om budskapet är otydligt blir ledarskapet otydligt. Om budskapet är tydligt tydliggörs också ledarskapet. Johannes var tydlig som ett blixtnedslag. *-Jesus är Guds lamm.*

Johannes var tydlig. Du kan studera honom och finna att han hade exakt samma budskap till sina kritiker som till sina lärjungar. Han hade inte två ansikten. Talade inte med kluven tunga.

Måste tala till oss. Det kan väl inte vara världens fel att vi inte når ut med budskapet längre. Jag tror att det är djupare än så. Det kallar på vår tydlighet. Evangeliet kommer att beröra, och förvandla människors liv, överallt där det förkunnas tydligt, begripligt och relevant. 1Kor 14:8.

c. Hans ödmjukhet.

Johannes var nöjd med sin kallelse. Han säger: *-Han måste bli större och jag mindre.* Det var Johannes hållning inför Jesus.

När hans lärjungar nu börjar lämna honom för att följa Jesus var Johannes tillfreds med det resultatet. Det var i själva verket själva meningen med hans liv. Han var bara en vägröjare. Jesus var vägen. Var lycklig när han såg sina lärjungar nu bli Jesu efterföljare.

Tänk om kyrkans alla ledare genom historien liknat Johannes. Påvar och prelater som intrigerat, och spelat falskt för att själva komma i fokus. All kamp om proselyter för den egna rörelsen... O, hur annorlunda det kunde ha sett ut!

Johannes var en ledare värd namnet. Han vägrade bygga upp någonting runt sig själv. Han vägrade att skymma sikten. Han vägrade att ställa sig själv framför sin Herre.

Denna andliga rörelse började med Johannes. Med en man som överlät sig till Gud. Detta är något tydligt kännetecknande för varje stor väckelse. Väckelsen har haft sina ledare, sina föredömen, sina vägvisare.

Josua: Jos 24:14-25.

Ett bra/tydligt exempel. Josua träder fram inför sitt folk.

Josua står fram för folket med en utmaning.

- Utvälj åt er vem ni vill tjäna. Gör upp er sak. Fatta era beslut. Men hur ni än gör så vill jag och min familj tjäna Herren.

Så ofta – kanske alltid – har det börjat där. Någon har trätt fram. En man. En kvinna. En liten grupp. En familj. Någon eller några vars hängivenhet och överlåtelse utmanat oss. Någon vars beslut provocerat, stört oss, väckt vår längtan. Någon som får oss att ta ställning.

Du behöver inte söka i de stora världsberömda väckelserna för att se det här. Det är nästan alltid så. Någon steg fram med en tydlig bekännelse, med en tydlig inriktning i sitt liv. Så började det en rörelse. Kanske i en ungdomsgrupp, i en liten församling, i en vänskapskrets. Någons hängivenhet satte igång en rörelse. Gräv djupt i kyrkans historia och du ska finna många, många sådana exempel.

Några exempel.

1856 kom en ung man till tro på den irländska landsbygden. James McQuilkin. Han vann snart några av sina vänner för Herren.

Fyra unga, nyfrälsta män, gjorde en deal med skolvaktmästaren i byn... September 1857. Växte något. Snart ca. 20. Man brukar säga att detta var uppstarten på väckelsen i Ulster 1859. I mars 1859, ett stort bönemöte i en anglikansk kyrka. Kom så många att man var tvungna att utrymma för att inte läktarna skulle rasa. Utomhusmöte, trots regn. En lekmanpredikant undervisade. 100-tals människor överläter sina liv i Guds händer. Rörelsen går vidare ut över hela landet, och det året sägs 100 000 människor ha lagts till olika församlingar i landet.

Det rapporteras från den väckelsen att städer förvandlades, att domstolar blev näst intill arbetslösa för kriminaliteten sjönk så dramatiskt. Väckelsen spreds sedan vidare på de brittiska öarna.

Det började med en man, och sedan med fyra unga män, vars hängivenhet och tydliga ställningstagande väckte många.

50 år framåt i historien möter vi en ung gruvarbetare. Evan Roberts. Det är 1904, och det är Wales. I ett morgonbönemöte, kl. 07.00 på morgonen griper Gud tag i hans liv. Evan Roberts skriver: *"I tio eller elva år hade jag bett om väckelse. Jag kunde sitta uppe hela natten och samtala om väckelse."*

Hans längtan resulterade bl.a. att han blev vräkt av den gamla dam han hyrde rum hos. Hon hörde honom ständigt be, samtala, predika på sitt rum. Hon trodde att han blivit galen.

Väckelsen i Wales började en måndagkväll – den 31 okt. 1904. Evan Roberts var då bara 26 år. Han höll ett litet möte för 17 personer i byn Loughor. Guds ande rörde vid dessa 17. Skaran växte från kväll till kväll. I november spred sig elden över hela Wales, och inom loppet av några månader kom 10% av landets befolkning till tro.

Sent i sitt liv fick Evan Roberts besök av en journalist: *-Vem är beredd att betala priset?*

Den frågan utmanar oss. I brytningstiderna söker Gud efter någon, med mod att träda fram. Med beslutsamhet nog att betala priset för att bli ett föredöme.

2. Några lärjungar som bestämt sig för att ta reda på vem Jesus verkligen var.

Det började med en ledare värd namnet. En kristen ledare värd namnet föder en längtan i andra människors liv efter att verkligen få lära känna Jesus.

Nu läser jag om några lärjungar som bestämt sig för att ta reda på vem han var.

Tänk dig in i situationen. Du har just fått det uppenbarat för dig att mannen som just passerat dig är Guds Son. Detta är den tid Israel väntat på i århundraden.

Du följer honom. Naturligtvis försiktigt, avvaktande. Lite på avstånd. Han vänder sig till dig och frågar: *-Vad vill du? Vid söker du?*

Det är en fråga för vår tid. Så många kallar sig sökare. Det är intellektuellt acceptabelt att vara en sökare. Jag tycker om att öppna många dörrar, sa en kvinna till mig. Hon hade sökt i allsköns bråte. I en uppsjö av religiösa föreställningar.

- Vad söker ni? Det är en fråga in i vår tid. Varför söker ni? Vad vill ni egentligen?

OK, nu står du inför Guds Son. Han frågar dig en djup fråga. Vad söker du? Vad vill du?

Vad skulle du ha svarat? Trygghet? Kraft? Frid? Evigt liv?

Lyssna nu vad lärjungarna svarade: Vart bor du? Vart bor du!!!

Tänk att stå inför Guds son, och fråga: Vart bor du?

Gick kanske hjärnan varm? Blev situationen kanske lite för mycket? Vart bor du!!!

Dröjt länge inför deras fråga. Varför sa de så? Vart är logiken. Och ju fler gånger jag läst desto tydligare har jag känt deras längtan.

Så många kom till Jesus för ett snabbt möte.

-Jesus, vad säger du om det här? Många ville ha ett svar.

-Jesus, rör vid oss. Många ville ha hjälp.

-Jesus, låt oss få se ett under. Många sökte en upplevelse.

Dessa lärjungar frågar: *-Var bor du?*

Vi vill gå med dig hem. Vi vill inte bara se dig gå förbi. Vi vill lära känna dig. Inte bara möta dig. Det är hos lärjungar med denna längtan det börjar.

Och Jesus svarar alltid på samma sätt inför en sådan längtan: *-Kom och se!*

Med några få ord förvandlar han våra liv. De ord som verkligen har betytt någonting avgörande för oss är ofta mycket få. Guds tilltal in i våra liv är ofta så ordkarg. Några kraftfulla satser tar oss för livet.

- Följ mig!
- Kom och se!
- Dina synder är dig förlåtna.
- Din tro har hjälpt dig.
- Min nåd är dig nog.
- Det är fullbordat!

Få ord, men livsavgörande. Och vi som mött dem ska aldrig glömma.

Steg 1: Någon visade vägen.

Steg 2: Människor som bestämt sig för att ta reda på vem Jesus är.

3. Lärjungar beredda att dela med sig.

Det kunde ha stannat här. Det kunde ha stannat med några människors privata möte med Jesus. Så många gånger har det stannat där. Vi kan möta Jesus starkt, utan att det får någon påverkan på någon annan, för det stannar hos oss själva.

Vi behåller mötet med honom i en privat sfär.

Lyssna: v.41,42.

Andreas kunde vittna om vad han själv hade mött, men han kunde inte ge Petrus sin egen tro. Men han kunde säga: Kom och se.

Filippos blev snabbt övertygad, men han kunde inte pumpa in sin tro i Natanaels liv. Han kunde bara säga: - Kom och se. Ge Jesus lite tid. Följ med oss till några möten med Jesus. Läs de heliga skrifterna. Samtala med honom. Kom och se.

Tänk om vi skulle göra det samma. Inga pekpinnar. -Du borde bli som oss. Inga försvarstal inför någon kyrkas fel och brister. Bara: -Kom och se. Ge Jesus lite tid i ditt liv.

När Natanael väl möter Jesus får Filippos ta ett steg åt sidan. Det visar sig att Natanael har en alldeles egen plats i Jesu hjärta. Tänk att få stå där vid sidan och bara se på det vackra som sker när Jesus möter en människa. Ju fler människor vi får se komma till Jesus desto mer får vi se av hans kärlek.

Natanael svarar Jesus: "Hur kan du känna mig?"

Jag känner att den frågan kunde vara min. Jag kommer för att få lära känna honom - och finner att han känner mig. Överväldigas av hans omsorg över mitt liv. Då måste vi bekänna med Natanael: Du är Guds Son!

Avslutning

Detta var begynnelsen av Jesu verksamhet, innan massorna hade kommit i rörelse.

Vi drömmer om att massorna ska komma i rörelse, men först måste vi studera begynnelsen.

- Vi läser om en ledare värd namnet som visste när han skulle träda fram, och som visste när han skulle träda tillbaka, och som vägrade att skymma sikten för Jesus.
- Vi läser om lärjungar som ville lära känna Jesus på djupet. Vart bor du Herre? Vart kan vi finna platsen där vi lär känna dig?
- Vi läser om människor vars tacksamhet inte gick att dölja, som upptäckt att Jesus inte gick att stängas in i en egen privat liten sfär, och som utmanade sin omgivning med Jesu egna ord: - Kom och se!

Där har det alltid börjat, och där ska det alltid börja.

Men det finns något mer vi behöver veta om hur en väckelse börjar. Väckelse har med bön att göra!

Vart börjar en väckelse? (II)

1. Profetord

Det tycks som om vissa bibeltexter talar om starka väckelser i den yttersta tiden: Matt 24:14, Apg 3:20-21. Kanske indikerar dessa texter en väckelsens och upprättelsens tid innan Jesus kommer tillbaka.

Också många av vår tids profetröster har talat detta. **Hudson Taylor** - grundaren av China Inland Mission - stod 1955 och predikade när han plötsligt tystnade. Han stod orörlig, med slutna ögon en lång stund. När han fortsätter säger han: *-Jag har sett en vision. Jag såg ett stort krig dra över världen. Det slutade men startade igen. Det blev i själva verket två krig. Jag såg efter det att mycket av oro och revolter kom att påverka många länder. Jag såg några andliga väckelser. Jag såg ett allmänt, allomfattande ANDLIGT UPPVAKNANDE i Ryssland. Så stort att det inte liknade något. Jag såg uppvaknandet sprida sig till många europeiska länder. Jag såg en fullt ut omfattande väckelse som sedan följdes av Jesu återkomst.*

Jag har försökt samla samman liknande utsagor, få den nedskrivna som de gavs för att få hjälp att förstå. Vi ska både pröva och respektera profetiskt tal.

Låt mig bara välja ut ett enda ytterligare exempel. Ett av de märkligare. Lester Sumrall är ett mycket välkänt och högt respekterat namn inom stora delar av kristenheten. 1995 gav han ut boken *"Pioneers of Faith"* där han beskriver en erfarenhet tillsammans med den märkliga Smith Wiggelsworth. Jag citerar: Han stängde sina ögon på nytt och sa: *"Jag ser den största väckelsen i mänsklighetens historia komma över världen, kanske som aldrig förr. Jag ser människor med alla slags sjukdomar bli helade..."* Wiggelsworth fortsätter att beskriva hur oräkneliga skaror blir frälsta. Ingen kommer att kunna säga att så många eller så många blev frälsta. Ingen kommer att kunna räkna dem. Han säger: *"Det kommer att vara en världsvidd rörelse, inte en lokal."* Så öppnade denne gudsman sina ögon igen med orden: *"Men jag kommer inte att se det. Du kommer att se det. Herren säger att jag nu måste gå hem för att möta min belöning, men du ska få se Guds mäktiga verk i dessa sista dagar."* Sumrall skriver: *"Dessa ord att jag skulle få se denna rörelse var överväldigande, och jag tror att jag detta senaste decennium har sett det börja."* Lester Sumrall beskriver sedan något av sina erfarenheter i Afrika och Kina. Lester Sumrall dog 28 april 1996.

2. Kan vi se någonting av detta redan nu?

Enligt David Barrett, en av världens mest erkända missionsforskare, växte världens befolkning 1996 till 5.804 milj. 1.843 milj. av dem var under 15 år. 1.715 milj. av dem var fattiga människor som bor i städer. 970 milj. människor lever i slum.

Den kristna kyrkan fortsätter att växa snabbt. Av 1.782 milj. kyrkomedlemmar är 1.302 milj. aktiva kristna - utövande... 1970 räknade vi 905 utövande kristna.

Antalet missionerande kristna har växt från 300 miljoner 1970 till 786 1996. Man räknar numera med att det ligger inom möjligheternas gränser att ha evangeliserat alla folk fram till år 2000. Antalet missionsorganisationer har växt från 2.200 år 1970 till 4.500 idag.

Snabbast har de karismatiska församlingarna växt: från att ha haft 3.7 miljoner medlemmar år 1900 till 74.4 miljoner år 1970 till att ha blivit 479.8 miljoner idag.

Runt omkring i världen brinner väckelse just nu. Vi skulle kunna sätta oss i ett flygplan och besöka länder som Etiopien, Tanzania, Korea, Kina, Brasilien osv. Vi skulle kunna besöka någon församling där och få vara med om hur många kommer till tro. Det är en stark uppmuntran för oss som lever i ett område av världen där kyrkan just nu kämpar en ganska hård kamp för sin överlevnad, men alla dessa exempel säger att det är möjligt. Det är möjligt om vi också förstår någonting grundläggande om vad väckelse är. Det handlar då om väckelse och bön!

Luk 11:1, 9.

3. Be så skall ni få

Albert Einstein fick en gång frågan vad som kunde finns kvar att bedriva grundforskning på. Han svarade: "Undersök bön".

En engelsk predikant, **Sidlow Baxter** sa vid 85 års ålder *"Under sextio år har jag varit pastor i bara tre församlingar. Vi hade väckelse i varenda en av dem. Ingen kom som ett resultat av mina predikningar. De kom genom att medlemmar gick i förbund med varandra att be, tills väckelse kom. Och den kom, varenda gång."*

Richard Halverson är kaplan i den amerikanska senaten. Han säger: *"Du kan organisera till du är utpumpad."*

Du kan planera, ordna program och ordna med finansiering. Men om du misslyckas med att be, är allt bortkastad tid. Bön är inget extra tillval. Bön är vårt uppdrag. Det är olydnad att inte be."

I USA växte **Larry Lea**'s församling, Church on the rock från 13 medlemmar 1980 till 11 000 1988. Larry Lea: Jag startade inte en församling. Jag startade ett bönemöte.

I Korea räknar man att 50% (!) av hela befolkningen idag är pånyttfödda kristna från nästan 0 % i början av seklet. Frågar du Pastor **Yonggi Cho** hur det har gått till svarar han: Bön.

I Amerika ber pastorerna i genomsnitt 22 minuter per dag, i Japan 44, i Korea 90 och i Kina 120. Tillväxten i församlingarna står i proportion till dessa siffror.

4. Tillväxt är ett bönesvar

Församlingen är inte bara en organisation vi ska värva människor till med diverse medel. Församlingstillväxt är ett bönesvar. Vi får inte bara ta saken i egna händer. Ps 127:1 "*Om Herren inte bygger huset så arbetar de förgäves som bygger på det.*"

Det finns inte mindre än 94 referenser till bön i Jesu liv. Apg omnämner vid 36 tillfällen att församlingen växte. 58 % av dessa (21) är i ett sammanhang av bön.

Bibelns handledning är glasklar. *-Ni har ingenting för att ni inte ber, skrev Jakob. -Be, så skall ni få, sa Jesus.*

5. Låt oss se ett slag på vad historien har att säga

1700 - t. En tuff tid för den kristna församlingen. Upplysningen dödförklarade Bibeln. Voltair sa att kyrkan var ett förtryckarsystem, Karl Marx höll senare med. Franska revolutionen drog en mantel av terror över landet. Liknande trender förekom på många ställen. Den kristna kyrkan hotades av marginalisering. Detta var tuffa dagar.

År 1740 började en man vid namn **John Erskine** att samla människor i Scotland för att be om väckelse. **Jonathan Edwards** tog utmaningen till Amerika. I fyrtio år fortsatte denna förbönsrörelse. Så tog Herren över. Det var juldagen 1782 i St Just Church i Cornwall. Guds ande föll över en skara förebedjare och förbönen intensifierades. Det blev en rörelse från kyrka till kyrka, hem till hem. **John Wesley**, 83 år gammal, besökte området om skrev: *Det brinner överallt och elden sprider sig från by till by.* En makalös väckelse blev följd och många omvändes till Kristus. En del märkliga omvändelser genom drömmar och syner förekom. En del väckte förvirring men det följdes alltid av ett utgjutande av Guds Ande. Väckelsen svepte över England, Wales, Skottland, USA...

Denna väckelse fick många djupgående sociala konsekvenser: Den ledde till att **slaveriet** avskaffades - det var ett kristet initiativ. **Fångvården** humaniserades, ett kristet initiativ. **Sjukvården** utvecklades, ett kristet initiativ. **Arbetarnas** 16 tim/dagen 7 dagar i veckan system förändrades till bättre villkor. Den engelska **fackföreningen** bildades. Ett samfund mot **plågsamma djurförsök** grundades. Och inte minst startades den moderna **missionen** upp, och därmed också u-hjälpen. Så säg inte att bön är verklighetsflykt. Då vet du inte mycket om historien. Vi hade aldrig varit där vi är idag utan bön.

Jag nämnde den moderna missionen - grundades av **William Carey**, drogs med i en bönerörelse. Han berättar om ett missionärspår som ansvarade för 10 missionsbaser i Indien, utan större framgång. De skrev hem och bad missionssekreteraren ordna förebedjare för var och en av baserna. Plötsligt bröt väckelse ut på sju av dem. De andra tre förblev lika tuffa. När han kom hem fick han veta att missionssekreteraren bara skaffat förebedjare till sju!

I mitten av 1800-t kallade Gud en man i USA som hette **Jeremia Landphier**. Han kallade samman affärsmän i New York till ett bönemöte - en gång i veckan. Den 23 sept. 1867 hölls det första. 5 män kom. Fiasko? Efter två veckor sa de till varandra - vi fortsätter varje dag. Efter sex månader samlades 10 000 människor varje dag, på sin matrast, för att be. Rörelsen svepte Amerika. Inom två år räknar man med att 2 milj. nya troende lagts till olika kyrkor i landet. Rörelsen grep tag i några unga män i **Ulster**, Storbritannien. Den svepte Irland. Åren 1859-60 lades ca 1 150 000 nya till församlingen.

Låt oss nu gå till vår egen tid. Jag hoppar över väckelsen i Wales, Kina, Korea, som alla är böneväckelser. För 25 år sedan var **Papau Nya Guinea** i ett förfärligt andligt tillstånd. Några kristna började be för situationen. Det blev en bönerörelse. 15 sept 1973 stod en enkel pastor i sin enkla församling och hade just gett sitt enkla budskap, när Guds Ande föll. Människor kom under Guds överbevisning och kraft. Rörelsen blev så stark att vissa arbetsplatser tömdes och bönemötena fylldes. 1000 tals människor omvändes.

1980 startades en bönerörelse i **Filippinerna**. Efter några år rapporterades som en direkt följd av detta 310 nya kyrkor.

I **Argentina** pågår just nu en av de märkligaste väckelser vi känner. **Jose Louise Vaques** såg sin församling explodera från 600 - 4500 medlemmar på några år. **Hector Gimenez** startade från 0 1983. Idag är hans församling över 70 000 medlemmar stor. **Omar Cabrera** hade 15 medlemmar 1972, nu över 90 000. **Peter Wagner**, som noga undersökt denna rörelse säger att bönen måste vara förklaringen.

1982 startade en bönerörelse för förändring av Östtyskland i **Östberlin**. 1989 samlades 50 000 kristna för att be varje måndags kväll. 1990 sker ett under i Josuaklass. Då föll muren. Jag kunde ge många fler exempel. Bön är en maktfaktor.

Detta till trots: jag tror att om jag ramlat ner från yttre universum för att göra ett studiebesök i en vanlig svensk församling så skulle det stå under rubriken "Bön" i min redovisning. Jag tror inte att bön kan vara någonting verkligt viktigt, snarare ganska oväsentligt för de kristna då dessa samlingar utan jämförelse är de lägst prioriterade i församlingslivet. Jakobs ord jagar mig: *-Ni har ingenting för att ni inte ber.*

Den kristna församlingen har aldrig varit mer högteknologisk än idag än vad vi är i den rika västvärlden, aldrig haft bättre förutsättningar för att sprida evangeliet. Ändå uppnår vi så litet.

Vi lever i en kritisk tid. Nu handlar det inte bara att komma till kyrkan för att kräva och för att bli personligt tillfredsställd. Nu handlar det om att betala priset. *-Ni har ingenting för att ni inte ber*, skrev Jakob. *-Be, så skall ni få*, sa Jesus.

Jag undrar om någon av oss förstår vikten av just den tid vi lever i. Jag undrar hur motiverade vi är att betala priset för kraften för att det som Gud vill föda ska få födas fram.

Gud är god. Hans kraft är en verklighet. Kanske att det viktigaste vi just nu kunde göra är att ställa oss vid Jesu sida för att be: *- Herre lär oss att be!*

Vad leder väckelse till? (I)

Nu har vi sett på vad väckelse ÄR. Vi har talat om vad som UTLÖSER en väckelse. Vad händer då när väckelsen kommer? Nu ska vi ägna den frågan tid. Det gör vi genom att gå till en av de bibliska skildringarna av en väckelse. Berättelsen innehåller några ganska typiska drag för en biblisk väckelse.

Text: Apg 19:1-20

1. Den lokala församlingen.

Först: lägg märke till att det börjar med en lokal församling.

Det var ingen stor församling (12).

Det var ingen färdig församling. (Hade inte ens hört om den helige Ande, bristfällig förståelse för dopet. Ett dop som förberedde tron på Jesus, istället för bekräftade!)

Det var ingen framgångsrik församling.

Men det var en församling!

Och när Gud nu skulle göra någonting nytt i Efesos gick han inte förbi denna lokala församling.

Hade det inte varit lättare för Paulus att starta någonting nytt? Bara informerat den lilla gruppen om sina nya planer. Den var ju ändå så svag.

Nej, Gud börjar med det som finns. Han börjar i en liten bristfällig, hårt kämpande lokal församling.

Paulus har respekt för den lilla lokala församling som finns i Efesos. Den som vill vara med i vad Gud gör idag måste vara med i en lokal församling.

En del av det kristna livets stora utmaningar är att ge sig själv till en grupp människor. Till en ärlig och verklig gemenskap - den lokala församlingen, **1Joh 4:11, 20**.

Det är alltså omöjligt att tänka sig ett sunt kristet liv utan att tänka in församlingen.

Att ge sig till Jesus är också att ge sig till en lokal kristen gemenskap..

På det sättet kommer det kristna livet att gestaltas och förverkligas genom en utgivande överlåtelse där vi inte längre tänker "min" och "mitt" utan där vi ger våra liv till varandra.

Inget är mer tragiskt än när det misslyckas; när församlingen förbittras av oförsonlighet; förlorar livet och försenar; försvagas, blir liten och sniken - det kan slå ut evangeliets påverkan över många människor, kanske en hel bygd för lång tid; men ingenting är vackrare än när människor antar utmaningen och övervinner alla hinder - för kärlekens skull. Där svart och vit, man och kvinna, gammal och ung blir ett i Kristus.

Apg 19 ger en bra bild av vad församlingen är bestämd till: att påverka sin omgivning, konfrontera orättfärdighet, att vara profetisk, att uppenbara Guds kraft och att synliggöra Guds härlighet.

Församlingen... att på den plats församlingen är verksam ställa människor ansikte mot ansikte med den levande Guden. Att utbreda Guds rike.

2. Bestämd till påverkan

Det är församlingens normaltillstånd.

Gud gav inte sin Sons liv bara för en liten andlig intresseförening. För skarorna, för massorna.

När Jesus utropar: Det är fullbordat!, gör Han det för en hel värld. Guds kärlek vill nå varje människa på jorden. Gud vill lyfta upp varje individ i sitt ljus.

Därför kan vi aldrig slå oss till ro med att vi ju har det gott i gemenskapen och fint i vår församling. Det är väl om det kan sägas men det räcker inte.

- *Jesus för världen givit sitt liv...*

Det ligger någonting oerhört utmanande i den gamla sången. Då måste ju världen också få veta!

Den stora faran har dock alltid varit för Guds församling att fastna i de för små perspektiven. Redan den första församlingen mötte detta. Lyssna: Apg 6: 1!

Fast det var väckelse, och människor kom till tro uppstod en dispyt om serveringsfrågor. Vi ler igenkännande.

Hur mycket av vår kraft/tid går inte åt till det mindre viktiga? Och vad händer då med det viktiga?

Vi är kallade till någonting större än att ägna oss åt en oändlig intern diskussion omkring våra egna sammankomster.

Vi drabbas inte av någon väckelse om vi aldrig drabbas av någon nöd för människor. Om dessa ord aldrig får

skaka oss: *-Jesus för världen...*

Hans offer var oerhört. Dyrbaraste himmelen ägde. Han gav sin Son. Han kunde sagt: Jag ger det näst bästa. Sänder en ärkeängel till jorden att kämpa mot ondskan för att utjämna kampen, men Han sa: Jag ger ALLT. Jag ger det bästa jag har. Jag ger min Son för att utplåna ondskan. Och när Han gett det offret så har Han gjort det för att det skulle få beröra alla människor i alla tider och på alla platser. Och det finns en kraftpotential i detta budskap att förändra vilken människas liv som helst.

Gud vill påverka människors liv, städer, nationer, historiens utveckling, och församlingen är ett redskap för hans påverkan. Eftersom Guds kärlek är så intensiv är hans smärta stark när församlingen blir introvert och inåtvänd, och upptas av interna frågor.

Då vill Gud möta sin församling med den första kärlekens intensitet på nytt, så att den på nytt börjar påverka. Hur ska världen kunna tro om den aldrig får höra evangeliet. Hur ska världen få höra evangeliet om Guds församling har fastnat i interna debatter. Jesus har inte dött för att vi ska diskutera församlingsstrategier, organisation, eller kyrkopolitiska frågor, utan för att frälsa världen...

Illustration: *Rak eller snedskurna kakor...*

Församlingen i Efesos var känd för sin påverkan på ett mycket stort område. Varför? Låt oss nu se på vad det var i den församlingens liv som gjorde att den levde i kontinuerlig väckelse, och därigenom påverkade så många människor så kraftigt och i så många år:

3. En tydlig förkunnelse.

(Jfr Johannes döparen...)

Paulus kom till Efesos med en tydlig förkunnelse. Klartext med församlingen. Ställde tydliga frågor: Hur är det? Hur har ni det? Hur förhåller det sig?

- Han var tydlig med dopet. Man döps efter...
- Han var tydlig med andedopet. Han bad för de nyfrälsta för att de alla skulle få del av Guds kraft.
- Talade tydligt om tro och om omvändelse...

... och de som kom till tro brände det gamla, Apg 19:24-26. De ändrade sig.

4. En tydlig uppgörelse med synd.

En tydlig förkunnelse gav tydliga resultat. Den resulterade bl.a. i en tydlig uppgörelse med synd och uppror mot Gud. Det har alltid varit ett resultat av klassisk väckelse.

• **Syndamedvetande.**

Den helige Ande överbevisar om synd, Joh 16:8.

Det har alltid kännetecknat sann väckelse att människor mött sanningen om sitt eget liv. Väckelsen är inte sann utan sanningen.

Det är den store läkaren som ställer diagnosen, och visar oss vårt behov av förlåtelse, och omvändelse.

Ett exempel

Det berättas från Charles Finneys verksamhet hur han kom till ett distrikt i New York som var så ogudaktigt att det i folkmun kallades Sodom. Där fanns en kristen man. Man kallade honom Lot. Kom till platsen, många församlade. Kände inte till öknamnet, sökte Gud, upplevde skulle tala om Sodoms synd. Ganska snart märker han en oro i publiken. Plötsligt faller någon ner på knä och börjar ropa om nåd, en till och en till. Inom två minuter ligger hela församlingen på knä, överbevisad om sin egen synd och ropar ut sin ångest till Gud. Mötet höll på hela natten och långt in på eftermiddagen nästa dag.

• **En ny livsriktning.**

Att följa Kristus handlar inte bara om ord och formuleringar. Det handlar om verklighet, Matt 7:21.

Det stora kännetecknat på verklig väckelse är inte förnyade gudstjänstformer, utan förvandlade liv. En uppgörelse med Gud som leder till ett nytt sätt att leva, präglad av det sinnelag som fanns hos Jesus, Fil 2:5.

Vi behöver nu en helighetsväckelse, en karaktärsdanande väckelse, en väckelse som utmanar människor att lägga ner sitt liv för andra. En uppriktig omvändelseväckelse. Bibeln säger att ingen någonsin kommer att se Guds rike utan en sann omvändelse. Men ibland tror jag att Guds församling är mer rädd för Guds helighet än för synden.

Evan Roberts (väckelsen i Wales) reste omkring i Wales med några huvudpunkter. En enkel förkunnelse som drabbade människors hjärtan, och som ledde till uppgörelser med Gud.

Du måste:

1. Lägga bort, och bekänna all obekänd synd.
2. Lägga bort varje tveksam vana.
3. Omedelbart lyda Guds Ande.
4. Bekänna Kristus offentligt.

Undrat: - Var tog det vägen? Var finns dessa radikala omvändelser idag? Det verkar ju snarare vara målsättningen att få leva så likt världen som möjligt.

I Efesos sa man inte: De kristna är som alla andra. Man sa, *de ändrar sig*. Och några kände sig hotade av det för det utmanade också dem att ändra sig.

En tydlig förkunnelse gav tydliga resultat och om församlingen inte vill försvinna i framtidens jämnrå dimbanor får den se till att bli tydlig med sitt budskap.

En tydlig förkunnelse gav tydliga resultat.

Jag tror inte på gapigheten. Gapigheten avslöjar bara att vi kommit så långt från de människor vi skulle nå att vi måste ropa för att höras. Men jag tror på tydligheten. Vi ska tro på Guds ord. Inte bara att det är objektivt sant, utan också att det gör någonting i människors liv.

Mitt ideal är Apollos, Apg 18:24-25. Han förberedde marken i Efesos. Han förkunnade noggrant om Jesus – och det är det vackraste som kan sägas om en förkunnare.

Det var det första tydliga resultatet av väckelsen. Omvändelse. Tydliga uppgörelser med Gud. Förvandlade människoliv.

5. Varför behöver vi göra omvändelse?

- Därför att Gud har sak mot Sverige.
- För vi förlorar omkring 110 människor/veckan. (90-talet.)
- Därför att Guds ord ifrågasätts – också i Guds hus.
- För att Guds ord inte längre läses i större utsträckning ens av dem säger sig tro på ordet.
- Därför att våra bönemöten gapar tomma.
- Herrens hus ligger öde, när vi panelar på våra egna.
- För att vi inte längre präglas av den första kärleken.
- Våra hjärtan genomsyrade den här världens värderingar.
- För att materialismen har gripit oss oerhört djupt.
- För att vi jagar bekvämlighet, personlig framgång, egen tillfredsställelse mer än vad vi söker Guds rike.
- För att vi glömt att vi lever här av EVIGA SKÅL.

6. FRÅN och TILL...

Omvändelse är att vända sig BORT från sin egen synd.

Omvändelsen leder till en nödvändig uppgörelse med det gamla, gudsfrånvända livet.

Men detta är inte allt. Det är inte ens det viktigaste. Sann omvändelse är framförallt att vända sig TILL Gud!

Det är när vi vänder oss till Honom vi kommer att förändras. Att vända sig bort från synden räcker inte. Det förändrar oss inte. Det är när vi vänder oss till Gud vi förändras. Det är mot Honom du ska ha ditt fokus. Paulus väljer att uttrycka det så här: *"Och alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden."*

Alltså: Vi som ställer avslöjade och uppriktiga inför Honom kommer att förändras.

Inte av våra ställningstaganden, eller avståndstaganden, utan av hans härlighet.

Det finns kraft hos Gud att förändra en människas liv.

Paulus visste det.

Denna lektion har vi sett på två resultat av väckelse:

Väckelse var ett återvändande till Guds ord.

Varje sann väckelse aktualiserar Guds ord.

Väckelsen innebar förändrade människoliv.

Men texten visar några resultat till...

Vad leder väckelse till? (II)

Väckelsen i Efesos var en kraftfull väckelse som påverkade många människor, under många år. Den konfronterade synd - i människors liv, och i en hel stad; den löst ut människor i frihet, och evangeliet blev känt över hela Mindre Asien.

Vi har sagt att den ledde fram till (1) ett återvändande till ordet, och (2) till verklig och djupgående omvändelse. Människor vände sig bort från sin synd och blev fria. Människor vände sig till Gud och förändrades. Ett tredje resultat av denna väckelse var...

1. Andligt liv och andlig kraft:

Paulus gav utrymme för den helige Ande.

Han var noga med att de nyfrälsta skulle få uppleva dopet i den helige Ande.

Men inte bara det. Den helige Ande var tydlig mitt i församlingens gudstjänstliv och vardagsliv, Apg 19:6, 11-12, 20.

"Gud gjorde märkliga ting...", läser vi. Så följer en beskrivning av hur sjuka helas, människor under mörka makter befrias och hur människor kommer till tro. Utrymme för den helige Ande.

Har vi samma utrymme för den helige Ande? Hur många märkliga ting kan vi berätta om? Men märkliga ting har alltid följt varje stor väckelse.

John Wimber berättar om 1:a gången var med om en upplevelse som liknade pingstdagens upplevelser. 1979. Ung evangelist, men blivit varnad. -*Han är lite lynnig...* Gud tillrättavisar Honom: -*Vems församling är det egentligen?*

Avlade sitt vittnesbörd. Guds nåd. Så säger Han: -*Nu är det så att församlingen länge bedrivit D.H.A. Utsläckt. Vi ska nu be Honom komma och förnya sitt verk. -KOM HELIG ANDE!* Och den helige Ande kom. Folk föll i golvet, andra som varit motståndare till tungotal stod plötsligt och talade högljutt i nya tungor.

John Wimber berättar: - *Jag var helt bestört.* Efteråt begärde flera medlemmar utträde ur församlingen. Kunde ej sova den natten. Letade efter en bibelvers där det stod: -*Kom Helig Ande.* John Wesleys dagbok... Förstod att det var ett Guds verk, och man beslutade sig för att bejaka detta verk av Gud.

Bönen, bibelläsningen, omsorgen om andra satte ny fart. Kärleken till Gud växte i församlingen. I Maj det året bröt en väckelse ut och fram till sept. hade 700 människor döpts. Kanske så många som 1700 kom till tro. Utrymme för den helige Ande. Andlig kraft och andligt liv. Jag anar att i dessa ord ligger hemligheten med verklig väckelse.

Ta bort den helige Ande och du har inte längre heller någon församling. Du har en organisation, en struktur, kanske en byggnad, en verksamhet - men det är inte längre någon församling. Utan den helige Ande är kyrkan likt en död kropp - att finns där som borde vara där. Allt, utom livet. När kroppen förlorar andan dör den. När församlingen förlorar Anden dör den. Den helige Ande är fullständigt förenad med församlingen. Lika förenad som livet är förenat med din kropp. Ta bort livet och din kropp har blivit någonting helt annat än den nu är.

Sann väckelse är ett verk av den helige Ande. Den helige Andes kraft berör oss. Sjuka helas. Bundna befrias. Liv förvandlas. Den helige Andes liv befruktar församlingen, och församlingen bär ny frukt, och uppfylls av ny glädje.

Den helige Ande gjorde ett fantastiskt verk i Efesos. Hans skaparkraft berörde en handfull enkla människor. De visste inte mycket. De hade ingen framgång. De var marginaliserade och anonyma i en stor världsstad som dominerades av en stor avgudskult, men snart hade församlingen vuxit sig så stark att avgudskulten var på väg att dö ut.

Detta kunde inte dessa människor åstadkomma. Det var ett verk av den helige Ande.

Den helige Ande lyfte in församlingen i händelsernas centrum.

Det sker något fantastiskt med församlingen när den helige Ande kommer över församlingen. Församlingen liknas i skriften med en lampa, ett ljus. En lampa som inte är tänd syns inte i mörkret. Den är dold och ingen lägger märke till den. Men när elden kommer syns den, och den lyser upp lång väg.

Så är det när elden kommer över en församling. Den börjar synas, och den börjar angå sin omgivning.

2. Det finns en motbild i texten.

"Men en del var oemottagliga och ville inte tro utan smädade Vägen inför alla de närvarande." Ett lika osvikligt som tragiskt mönster genom kyrkohistorien. Varje gång Gud gjort någonting nytt har där funnits människor som ansett och tyckt och tänkt och diskuterat och dissekerat och vetat mycket bättre. En del av dem kritiserade sig till okänslighet för Gud. Det är lätt att falla in i den mallen. Att bli en liten bitter och kritisk människa mer upptagen av att vinna diskussioner än av att vinna människor. **Allt ska prövas** säger Ordet, och det är sant. 1 Tess 5: 16-22. Det verkar bibliskt: Allt ska prövas. Allt som säger från denna talarstol får och ska prövas. Det som inte tål en prövning inför Guds heliga ord får och ska läggas åt sidan. Allt ska prövas men inte genom klåfingrig diskussionslusta utan i respekt inför D.H.A.

3. Ytterligare en lärdom

finner vi i texten om Skeuas söner som försökte att driva ut onda andar på samma sätt som Paulus men det resulterade i att de fick fly för sina liv. **Det är en varning för att försöka framkalla ett visst resultat genom att efterhärma ett mönster.**

Jag listade alla de rörelser jag kunde komma att tänka på som haft inflytande på svensk kristenhet de senaste åren. Det blev en lång lista.

Några exempel: Jesusrörelsen, den karismatiska väckelsen, husförsamlingsrörelsen, församlingstillväxtrörelsen, församlingsväckelsen i Sydkorea, trosrörelsen, Vinyardrörelsen, torontovälsignelsen, Alfphakurserna, Jesusmarschen, Taizerörelsen, Willow Creek församlingen...

Många av dessa rörelser har liknat Paulus som kom till Efesos. Någon kom utifrån vårt eget sammanhang och hjälpte oss med både frågor och svar. Många av dem var sända av Gud. Men vi behöver mer än deras idéer. Vi behöver deras Gud.

Om vi gör som Paulus får vi samma resultat, tänkte Skeuas söner. Om vi gör som den församlingen eller den rörelsen får vi samma resultat. Men vi behöver mer än ett nytt mönster, vi behöver bli beroende av den helige Ande.

Guds resultat får vi bara om vi lyder Gud, det duger inte att bara försöka efterhärma andra.

Vi kan få en bättre och mer relevant verksamhet men vi kommer fortfarande sakna auktoritet. Auktoritet är ett resultat av att vi känner till Gud. Inte bara som den Gud som Paulus predikar, utan som vår Gud.

Skeuas söner blir en bild av en kristenhet med idéer, ord, verksamhet, men med avsaknad av andlig auktoritet. En ständigt jagad kristenhet. Blodig och slagen, springande från det ena till det andra. En församling på reträtt.

4. Gud kom!

"För att dölja vår kraftlöshet tar vi hjälp av marknadsföring och management. Kristna ledare överöses med böcker och konferenser för att utveckla sina ledaregenskaper, sin initiativförmåga och för att få sina församlingar att växa. Inget av detta är nödvändigtvis fel, faktum är att det nästan alltid resulterar i någon form av tillväxt, men vi undviker den verkliga frågan: var är Gud?" Brian H. Edwards

1858 träffade väckelsen en församling i North Carolina med våldsamt kraft. John Girardeu ledde en kvällssamling i sin församling i Charlston, North Carolina. Plötsligt är det som om en kraftig elektrisk ström går igenom hans kropp. För en stund blir han stående förstummad. Så säger han: - Den helige Ande har kommit. Vi fortsätter i morgon kväll. Välkomna tillbaka. Han föreslår en sång, avslutar mötet och går ner från talarstolen, men ingen lämnar kyrkan. Den helige Ande hade inte bara drabbat pastorn, utan alla de församlade. När han inser det börjar han istället att utmana de församlade att ta emot evangeliet. Med tilltagande kraft börjar människor att söka Gud. Många gråter, först stilla, sedan allt intensivare. Det djupnar. Mötet håller på i åtta veckor.

Duncan Cambell, evangelisten som efter kriget fick vara med om så starka andliga rörelser på de brittiska öarna skriver om ett möte på Isle of Lewis, Skottland 1949: - *Mannen reste sig upp och i sin bön hänvisade han till Uppenbarelsebokens fjärde kapitel, som han hade läst tidigare på morgonen: O Gud, det är som om jag ser rakt igenom den öppna porten. Jag ser Lammet mitt framför tronen, med nycklarna till döden och dödsriket i sitt bälte. Han började gråta. Så lyfte han sina ögon mot himmelen och ropade: - O Gud, det finns kraft där. Frigör den.*

Med en orkans kraft svepte Guds Ande in i byggnaden, och himmelens damluckor öppnades. Kyrkan liknade ett slagfält. På ena sidan låg många nedböjda vid sina bänkar, gråtande och suckande, på andra sidan stod andra med sina händer uppsträckta i luften. *"Gud hade kommit."*

De sista orden kan sammanfatta varje känd, och verklig, väckelse i historien: Gud kom!

5. Vad fattas oss?

Varför kommer inte väckelsen.

Kanske för att vi ännu har så mycket stolthet i våra liv. Vi har inte kapitulerat än. –*Ni har ingenting för att ni inte ber*, skriver Jakob. Vi är inte på knä än.

Nya former kommer inte att lösa huvudproblemet.

Men om svensk kristenhet kommer dit, dit där vi tillsammans verkligen går in i bön; där landet blir ett enda långt bönemöte, där vi utifrån förkrosselse ber Gud att komma, för att vi själva inte förmår förvandla vårt land, våra församlingar eller oss själva, ska vi kanske också få se den helige Andes mäktiga kraft över våra liv.

Vad åstadkommer väckelse. Vi listade några situationer från Upp 1 där väckelse behövdes. Vad händer om vi nu vänder på listan. Då för vi en belysning av väckelsens resultat:

6. Vad leder en väckelse till?

- A. Kärleken till Jesus förnyas.
- B. När Guds ord sätts i centrum framför människors åsikter och tankar.
- C. Vi gör upp med synd och omoral. En ny ryggrad, en stark andlig resning, en ny andlig standard. Församlingen återfår sin segerkraft, och med det också sin seger.
- D. Livet kommer åter.
- E. Församlingen börjar söka Guds rike och rättfärdighet först av allt.

Det är underbara resultat, som kanske föder en ny bön i våra liv: - *Kom helig Ande!*

Väckelsen och församlingen

Nu har vi läst om väckelse, ur några olika perspektiv.

- Vi har försökt förklara vad väckelse är.
- Vi har sett på när väckelse behövs, och varför Gud talar väckelse till sin församling.
- Vi har sett på hur en väckelse börjar: Med någon som visar vägen, med lärjungar som längtar, och delar med sig, och med bön.
- Vi har också sett på vad väckelsen innehåller: Ett återvändande till Ordet, omvändelse, utrymme för den helige Ande.
- Och vad den leder till: Kärleken till Jesus förnyas; Guds ord sätts i centrum framför människors åsikter och tankar; uppgörelse med synd och omoral; en ny ryggrad; en stark andlig resning, en ny andlig standard; och att församlingen återfår sin segerkraft, och med det också sin seger. Livet kommer åter; församlingen börjar söka Guds rike och rättfärdighet först av allt.

Två frågor till:

- Behövs en väckelse idag?
- Hur ska den i så fall se ut?

1. Behövs en väckelse?

Vi möts idag i en mycket, mycket kritisk tid för den kristna församlingen i vår del av världen.

Vi förlorar i inflytande och numerär, och någonting måste ske. Kan du ens tänka dig någonting mer katastrofalt än en sjuk kyrka i en döende värld? Eller en kall kyrka i en förlorad värld? I sin bok "A new Pentecost" skriver cardinal Suenens, som ägnade en stor del av sin tid för att arbeta för karismatisk förnyelse inom katolska kyrkan: *"Kyrkan har aldrig, under hela sin historia, vetat av ett mer kritiskt ögonblick än detta. Ur mänsklig synvinkel ser vi ingen hjälp i horisonten. Vi ser inte varifrån vår frälsning ska komma, förutom från HONOM; Det finns ingen frälsning förutom i hans namn. Samtidigt ser vi den helige Andes gärningar i sin församling, på ett sätt som måste likna hans gärningar i den första församlingen. Det är som om Apostlagärningarna, och Paulus brev, får liv igen, som om Gud än en gång bryter in i vår historia."*

2. Hur ska den se ut?

Jag tror att väckelsen är starkt sammanlänkad med församlingens liv. Gud vill väcka församlingen för att genom församlingen väcka världen. Den starka väckelsen i Efesos gick just den vägen. En liten församling mötte Guds kraft och utmanade sin omvärld.

Först en FÖRSAMLINGSVÄCKELSE alltså, sedan en väckelseförsamling.

Hur ska den församlingen se ut?

Paulus hjälper oss: **Kol 3:12-17**

3. "Jag har en dröm!"

Den 28 aug 1963 håller M.L. King sitt berömda tal för mänskliga rättigheter i Washington. Plötsligt släpper han sin förberedda text. Lidelsen tar över och han ropar ut: Jag har en dröm. Det vi minns bäst från hans tal är hans spontana och överväldigande beskrivning av sin dröm.

Han var en man som måste kämpa mot alla odds. Han motarbetades, förföljdes och dödades för sin kamp. Men bars av en dröm.

Han var mannen som drömde så vackert att det rörde vid miljoner människors hjärtan. Han var mannen som drömde så att en hel värld vaknade.

Hans dröm var enkel, och ändå så avlägsen. Han drömde en dröm om att hans fyra små barn en dag skulle få växa upp i ett land där de inte längre bedömdes utifrån färgen på sin hud, utan utifrån den kvalitét som fanns i deras karaktär. *"Not by the colour of their skin, but by the content of their character."*

Vart kom den drömmen från? Han fann den i Boken! Han säger: *"Jag har en dröm om att alla dalar en dag skall höjas och alla berg och höjder sänkas, vad ojämnt är skall jämnas och vad oländigt är skall bli slät mark. Herrens härlighet skall bli uppenbarad, och allt kött skall tillsammans se den."* Citatet är en anspelning på Jesaja bok kap 40:4-5.

Han drömde en dröm profeter drömt före honom. En dröm som utmanade en kall cynisk verklighet med våldsam kraft. För det finns en väldig kraft i en gudagiven dröm.

Uppgift: Teckna ner några huvudord som har att göra med din dröm för församlingen.

Jag har en dröm...

a. ...om ett samhälle som säger JA till Gud.

Där frusna svenskar, som tror att varje tanke på Gud, varje stråk av längtan som drar genom själen, är ett utslag för fanatism och som måste motas med ett ständigt upprepat: *-Jag är inte religiös.* Jag har en dröm om ett samhälle där vår längtan får vara något viktigt.

Jesus såg att de människor han mötte liknade får utan herde. Kanske att de orden aldrig har varit mer träffande än idag. Ett får utan herde är en vilsen varelse, utan beskydd inför rovdjuren. Andra utsatta djur har begåvats med något slags överlevnadsskydd: Snabbhet, kamouflage, smidighet. Ett får har inget sådant. Det är utlämnat och hjälplöst.

Ett får utan herde har inget beskydd, ingen föda, ingen orientering. Och Jesus menar att sådan är människan utan Gud: utsatt, utan beskydd, föda eller vägledning.

Enda vägledning är vart hjorden för tillfället drar...

Aldrig har vilsenheten varit större än idag. Vi står inför ekonomiska problem vi inte kan lösa. Vi står inför ekologiska problem... teknologiska... Vem ska nu hjälpa oss?

Vi är vilsna och trasiga. Vi har ingen som beskyddar oss. Inget som mättar oss. Och vi söker förgäves efter den trovärdiga riktningen mot framtiden.

Samtidigt verkar vår tid övertygad om att om det är någonstans man inte kan finna Gud så är det i den organiserade kyrkan.

Mött människor som varit beredda att göra en hel del verkligt förvirrade saker för att finna Gud. Några har talat med ett träbord, andra uppsökt medier och orakler.

En kvinna jag mötte hade gjort slut med sin pojkvän för att hon kommit fram till att han måste ha varit hennes bror i ett tidigare liv. Samma kvinna passade samtidigt på att tala om för min syster att hon kanske haft ett liknande förhållande till sin katt - innan hon nu föddes som min syster, och innan hennes katt blev just en katt. Andra sover med stenar i sina händer för att få energi, eller andlig balans genom dem...

Listan kunde göras lång, dessvärre. Vad är detta?

Vi är vilsna. Får utan herde. Förlorade utan Gud.

Jag har en dröm om en nation som vänder om till Gud. Människor som inte förväntar sig att slaktaren ska bli deras herde. Jag ser människor som följer slaktaren i tron på att han är deras herde. De tror att han skall leda dem till betesmark, men han är på väg att skära dem i bitar.

Jag drömmer om att vår nation ska förstå Jesu ord: *-Jag är den gode herden. Jag ger mitt liv för fåren.* Du finner många där ute som är beredd att göra religiös karriär på dig. Du finner många där ute som är beredda att slå mynt av din längtan. Men du finner bara en som varit beredd att dö för ditt eviga väl - för din själs frälsning. En som dött på ett kors för att du skulle räddas.

Jag drömmer om en tid då vårt folk, som rabblat orden om att inte vara religiösa, som en slags evig besvärjelse mot sin längtan, istället ska säga ja till den Gud som inte är ute efter att exploatera, eller göra förtjänster på sina efterföljare, utan som älskar varje liten individ mer än någon av oss är i närheten att förstå. En dröm om att skarorna ska få veta vad frid med Gud är.

b. Och... om en församling som tar emot dem.

Som flyttar frågorna om gudstjänstens utformning, kyrkolokaler och den årliga bussutflykten lite längre ner på dagordningen och istället längst upp sätter frågan:

Hur kan vi få denna trasiga värld att förstå att det finns en älskande Gud.

Hur ska vi få dem att förstå: Grannen med ett havererat äktenskap, som sitter där ensam för att frun har flyttat och för att barnen inte längre bor hos honom; den gamla damen som just har förlorat sin livskamrat; alla de unga som inte ser någon utsikt till ett arbete - hur ska vi få dem att förstå att det finns en Gud och därför en mening med att leva vidare?

Jag har en dröm om en församling som blir som en oas i en trängd värld. En dröm om en församling som tar sig an människor. Om hem som öppnas för de slagna. Om kristna familjer som ger sig till de ensamma.

Hur ska det gå till? Vi har ju så mycket omkring oss redan! Jag vet inte, men jag kan inte sluta drömma.

Jag drömmer om en församling där människor känner sig välkomna för att de *är* välkomna. Inte för "den heliga" församlingsstatistikens skull, utan för Guds blödande hjärtas skull.

Jag drömmer om en församling som bryter sig ur gettomentaliteten för att den upptäckt att den har världens mest fantastiska berättelse att berätta.

Någon har lurat oss! Någon har fått oss att tro att kyrkans kris, eller vår egen oförmåga är vår utgångspunkt. Det är fel. Detta budskap är utgångspunkten: *Det finns en Gud. Han älskar världen. Han har agerat. Han har sänt sin Son. Jesus Kristus har besekrat ondskan. Gud förlåter synd. Hans kraft kan förändra ditt liv. Hans kraft kan göra en trasig människa hel.* Det är utgångspunkten. DET är utgångspunkten. Guds ord kan inte bli omodernt, eller av utgången datum. Det gäller än. Frågan är nu bara - hur ska vi få världen att förstå det?

Jag har en dröm om en församling dit människor kommer för att få ge sina liv.

En ung dam kom fram till mig. Jag hade sagt att man inte bör försöka leva som kristen utan att tillhöra en församling. Nu ville hon förmana mig. *-Om jag säger det till mina vänner vill de aldrig bli kristna, sa hon. Vår församling skrämmer bort dem.*

Jag tänkte: Vad säger hon? Hur har det kunna bli så? Är Jesus den ende som älskar församlingen idag? Varför har det blivit så? Skrämmer låsta församlingsmiljöer bort sökarna?

Jag drömmer om en församling som människor vill söka sig till: *-Kan man få vara med här?*

c. ... om en annorlunda gemenskap.

Om en gemenskap där människor lägger ner sina liv för varandra. Där man inte hela tiden kräver sin rätt, ropar i munnen på varandra: Jag tycker, tänker, menar... Där frågan istället känns viktigare: Vad tycker du? *"Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva",* skriver Paulus.

Jag drömmer om en församling där man älskar varandra. En församling utan kärlek kan spricka på vilken fråga som helst. Jag drömmer om en församling där kärleken gör det lätt att förlåta. Petrus skriver att kärleken gör att många synder blir förlåtna.

Jag ser att jag drömmer tillsammans med Paulus. Kol 3.

När jag ser församlingen så tycker jag mig förstå varför Jesus kallar den sin brud. Jag förstår varför han älskar den, och jag älskar den med Honom.

d. Och ... om ett ledarskap som tjänar.

Som förstätt vad Jesu kors betyder för den som vill vara en ledare. Som förstätt att kristen tro är ett enda stort utgivande. Som insett: Att leda är att tjäna, *för inte ens människosonen kom för att tjänas, utan för att tjäna och för att ge sitt liv...* Jag drömmer om ett ledarskap som tvättar lärjungarnas fötter.

e. Sist av allt: ... om en församling som följer sina ledares exempel.

Och som därför närmar sig människor som tjänare. Som inte bombar sin omgivning med anspråk och krav, utan som tjänar. Som låter sina handlingar tala högre än sina ord. Jag drömmer om en församling som inte är känd för att den talar/sjunger så bra, utan för att den tjänar så troget. Som reser sig upp och visar samhället en väg ut ur medmänsklighetens kris.

f. Avslutning

Detta är min dröm. Jag drömmer om en församling som är trovärdig, varm och kraftfull, och som påverkar sin omgivning. Utan en sådan församling blir väckelsetider något tillfälligt. Men när församlingen är präglad av den första kärleken till Jesus är den också präglad av sin Herres kärlek till världen, och en sådan församling tror jag på. Jag tror att framtidens väckelse måste komma genom, och bäras upp av sådana församlingar.